

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΡΓΥΡΟΧΡΥΣΟΧΟΪΑΣ

Από παλιά, οι τεχνίτες επεξεργάστηκαν με διάφορους τρόπους τον άργυρο και τον χρυσό, για την διακόσμηση των επιφανειών τους. Οι επιφάνειες μπορεί ακόμα να διακοσμηθούν με πέτρες, μαργαριτάρια, σμάλτο, νιέλο κλπ. Το σμάλτο είναι μίγματα υαλομάζας και χρωστικών ουσιών. Το νιέλο, είναι κονιορτοποιημένο μίγμα θειούχων ενώσεων αργύρου, χαλκού και μολύβδου σε σκόνη, που διαλύεται με βορικό οξύ και καλύπτει τα κενά μιας χαραγμένης επιφάνειας. Με διαδικασία θέρμανσης λιώνει γρήγορα, με αποτέλεσμα τη δημιουργία στιλπνής μαύρης διακόσμησης.

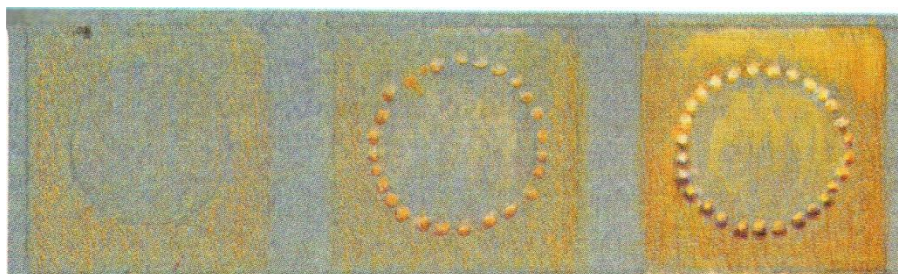
- Διάτρητη διακόσμηση: Αφού σχεδιαστεί το μοτίβο στην επιφάνεια ενός μετάλλου, δημιουργούνται ανοίγματα με τη σέγα στα επιθυμητά σημεία ανάλογα με το σχέδιο.
- Ανάγλυφη τεχνική με σφυρηλάτηση: Ανάγλυφη ή εσώγλυφη διακόσμηση ελάσματος με τη βοήθεια καλεμιού, επάνω σε μαλακό υπόστρωμα ή σε μήτρα (σφραγίδες από ξύλο, πέτρα ή μέταλλο).
- Κοκκιδωτή διακόσμηση: Μικρά σφαιρίδια –γράνες- τοποθετημένα επάνω στη επιφάνεια δημιουργούν σχέδια.
- Συρματερή διακόσμηση: Είναι η τεχνική που χρησιμοποιεί σύρματα για τη διακόσμηση μιας επιφάνειας, με πολύ λεπτά ελάσματα, ή για τη δημιουργία μιας δαντελωτής επιφάνειας, όπου τα σύρματα σχηματίζουν μοτίβα.

Εικ. 1. Απόδοση διάτρητης χρυσής επιφάνειας. Εικ.2. (επάνω) Απόδοση σφυρηλατημένης ασημένιας επιφάνειας και (κάτω) σφυρηλατημένης επιφάνειας με ανάγλυφο σχέδιο.

Εικ.3. Στάδια χρωματισμού χρυσής επιφάνειας διακοσμημένης με σύρμα.

Εικ.4. Στάδια χρωματισμού χρυσής επιφάνειας διακοσμημένης με γράνα.